

РЕШЕНИЕ

№ 802

гр. Бургас, 07.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ТОДОР Д. МИТЕВ

при участието на секретаря Д. ИВ. БОДУРОВА
като разгледа докладваното от ТОДОР Д. МИТЕВ Административно
наказателно дело № 20232120202013 по описа за 2023 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба на И. Д. П. с ЕГН: *****, чрез адв. Г.М. от САК, съдебен адрес: гр. ***, против Електронен фиш за налагане на глоба (ЕФ) Серия К № 5530114, издаден от ОДМВР-Бургас, с който за нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП на жалбоподателя е наложена „Глоба“ в размер на 50 лева.

С жалбата се посочва, че атакуваният ЕФ е незаконосъобразен, поради допуснати множество процесуални нарушения.

В открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява, като се представлява от адв. М., който поддържа жалбата по изложените в нея доводи, като представя и писмена защита.

Административнонаказващият орган, надлежно призован, не изпраща представител. В съпроводителното писмо, с което преписката се изпраща в съда, се прави искане за оставяне на жалбата без последствия и потвърждаване на ЕФ.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН вр. с чл. 189, ал. 8 ЗДвП (видно от справката на л. 19-гръб, ЕФ е връчен на жалбоподателя на 04.05.2023 г., а жалбата е депозирана по куриер на 17.05.2023 г.) Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че се явява **процесуално допустима**. Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

На 28.12.2021 г. в 14:18 часа в гр. Бургас, ПП I-6, км. 494+910, до магазин „***“ в посока на движение от към кв. „Пети Километър“ към кв. „Ветрен“, техническо средство – мобилна система за контрол на скоростта – „TFR1-M 510“, поставена в служебен автомобил

с рег. №***, засякла и заснела, движещ със скорост от 66 км/ч. автомобил „***“ с рег. №***. Контролирания пътен участък се намирал в населено място, като имало поставен пътен знак В26, въвеждащ ограничение 50 км/ч. Въпросното нарушение било записано на файл с наименование „Клип № 34837“. По-късно записите от системата за контрол на скоростта били прегледани от служители на сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР Бургас, които от записания файл, установили, че заснетият автомобил е собственост на И. П., както и че скоростта следва да се счита на 63 км/час (след приспаднатия толеранс от 3 % в полза на водача).

Бил издаден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 5530114 на ОДМВР-гр.Бургас, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП на собственика- жалбоподател в настоящото производство, било наложено наказание „Глоба“ в размер на 50 лева.

Техническото средство – видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения тип „TFR1-M 510“, към датата на заснемане на нарушението било годно и калибрирано, видно от приложените Удостоверение (л. 20) и Протокол за проверка (л. 21).

За използването на мобилното техническо средство бил изготвен и надлежен протокол по реда на чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. (л. 22), съдържащ всички законоустановени реквизити.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и писмени доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 ЗДвП - изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес, поради което и съдът кредитира изцяло, приложената по преписката снимка.

От тази фактическа обстановка и разглеждайки направените възражения съдът прие следното.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП (действала към момента на нарушението ДВ бр.19/2015 г.) при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В §6, т.65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП е дадена легална дефиниция на понятието автоматизирани технически средства и системи. Това са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

На следващо място следва да се посочи, че легална дефиниция на понятието „електронен фиш“ се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, която дефиниция е възпроизведена и в § 6, т.63 от ДР на ЗДвП и съгласно които ЕФ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства.

На основание чл.165, ал.3 от ЗДвП, е издадена Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (обн. ДВ бр.36 от 19.05.2015 г.), с която

министърът на вътрешните работи, е уредил условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Анализът на посочените правни норми обосновават извод, че нарушенията на правилата за движение по пътищата могат да се санкционират чрез издаване на електронен фиш не само при установяването им при използване на стационарни АТСС, а и посредством мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол, оповестени по законово определения начин. Нормативно установените условия за въвеждането в експлоатация, реда за използване, начина на обозначаване на зоната за контрол с АТСС и автоматизирания режим на работа, който не изисква обслужване от контролния орган, освен включването и изключването на мобилното АТСС (чл. 9 от Наредбата), съответстват на изискванията, посочени в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ВАС. Разрешението, дадено в това Тълкувателно решение, че в хипотезата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП установяването и заснемането на нарушения по ЗДвП може да се осъществява само със стационарно техническо средство, което е предварително обозначено и функционира автоматизирано в отсъствие на контролен орган, се основава на липсата на изрично разписани правила за използването на мобилните технически средства. Затова е прието, че поставянето на технически средства, които автоматично да записват административни нарушения, трябва да се извършва по определена процедура и с оглед спазването на определени изисквания. След измененията на ЗДвП (обн. ДВ бр.19 от 13.03.2015 г.) и издаването на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (обн. ДВ бр.36 от 19.05.2015 г.), издаването на електронен фиш за налагане на административни санкции за допуснати нарушения на чл. 21, ал.1 и ал.2 от ЗДвП е допустимо и когато нарушенията бъдат установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство или система, предварително обозначени съгласно чл. 165, ал.2, т.7 от ЗДвП, функциониращи автоматично, при условие, че са изпълнени изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. Присъствието или отсъствието на контролен орган (оператор на системата) в патрулния автомобил, по никакъв начин не оказва въздействие върху точността и обективността на установяване и заснемане на нарушението. Контролният орган няма никаква възможност да променя или да влияе върху измерването, регистрирането и записа на нарушенията, установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство. Измерването и регистрирането на скоростта и записа на доказателствения видеоматериал се извършва напълно автоматично от системата радар-камера-компютър. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г. на ВАС, ЕФ се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (чл.189, ал.11 от ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, регламентирани подробно в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш.

Самият електронен фиш за налагане на глоба е издаден от компетентен орган и съдържа всички предвидени в чл.189, ал.4, изр.2-ро от ЗДвП (в редакцията към датата на нарушението) задължителни реквизити, поради което не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на електронния фиш на това основание. Посочено е, че същият е издаден от ОД на МВР Бургас, като компетентността на наказващия орган произтича по силата на закона – териториалната структура на Министерство на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението - чл.189, ал.4, изр.2-ро от ЗДвП.

На първо място, в производството по издаване на електронни фишове по чл. 189 от ЗДвП са неприложими сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Както бе посочено по-горе, съгласно Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г. на ВАС, ЕФ се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (чл.189,

ал.11 от ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване, от това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, регламентирани подробно в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Сроковете по чл. 34 от ЗАНН са част от реда по издаване на АУАН и НП и следователно също са неприложими при издаването на ЕФ.

В ЕФ точно е посочено мястото на извършване на нарушението, както и ограничението на скоростта, която е действало на това място. Посочена е точната измерена от АТС скорост. По отношение на мястото на извършване на нарушението не може да има съмнение, тъй като и в протокола по чл. 10 от Наредбата и в обжалвания фиш е посочен пътът и участъкът от него- ПП I-6, км. 494+910. Допълнителни пояснения като това до какъв обект се намира съответния участък могат само да подпомогнат наказаното лице по-лесно да се ориентира във вменените му във вина факти, като тяхното посочване в случая не накърнява правото му на защита.

Посочена е също така и разликата между засечената и разрешената скорост – 13 км/час, като коректно е приспаднал в полза на нарушителя толерансът от 3 %, който представлява допустимата техническа грешка при измерването на скоростта. В случая отчетената скорост на водача при заснемането е била 66 км/ч, поради което правилно крайната му скорост е изчислена на 63 км/ч. Ясно и недвусмислено във фиша е посочено, че превишаването на допустимата скорост е с 13 км/ч.

Налице е и Протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (обн. ДВ бр.36 от 19.05.2015 г.). По отношение на възраженията във връзка със снимката към протокола следва да се посочи, че същите са ирелевантни, доколкото изискването за снимка по чл. 10, ал. 3 от Наредбата важи, когато техническото средство е разположено извън служебния автомобил. В настоящия случай, средството е било разположено вътре в служебния автомобил, видно от изготвения протокол, поради което и не се изисква да се прави снимка на разположението му. В този смисъл е и **Решение № 854/02.05.2019 г. по КНАХД № 725/2019 г. на Адм. съд-Бургас**.

Също така, в най-долната част на протокола е записано, че е извършена проверка на 29.12.2021 г., като е положен подпис на длъжностно лице, с което са спазени изискванията на чл. 75, ал. 2, т. 1.

По отношение на доводът, че не са посочени начало и край на контролирания участък, следва да се посочи, че в случая липсва изискване за тяхното посочване, тъй като в самия протокол е отразено, че това следва да се прави, когато режимът на измерване е в движение („Д“), т.е. когато служебният автомобил е в движение по време на измерването. Видно е, че в конкретния случай е отбелязано, че режимът е стационарен („С“).

Не е налице и нарушение във връзка с приложения по делото „клип № 34837“, който съдържа достатъчно данни за извършеното нарушение. Следва да се посочи, че никъде в Наредбата не се съдържат правила за конкретното съдържание на снимковия материал. Навсякъде се говори за данни за извършено нарушение, като няма изискване какво точно да се съдържа в снимковия материал. На практика е и невъзможно в него да се съдържат всички данни за извършеното нарушение, най-малкото защото няма как да се установи например кой е собственикът на автомобила в момента. Посочени са скоростта на заснетото МПС, въведеното ограничение, местоположението, дата и час, които данни са напълно достатъчни по смисъла на Наредбата да се устнаови, че е налице нарушение на режима на скоростта.

Налице са и доказателства за обучение на полицейския служител, оперирал с техническото средство (л. 30).

Налице са всички изискуеми по закон реквизити на обжалвания фиш- посочване на

ползвателя, издател (ОДМВР-Бургас) и т.н.

Неоснователен е доводът, че предвид предвидения размер на наказанието глоба, което АНО е счел, че следва да се наложи, следвало да се прилага редът по чл. 39, ал. 2 от ЗАНН за съставяне на фиш по чл. 186 от ЗДвП. За да се приложи този ред е необходимо контролният орган лично и непосредствено да е установил всички съставомерни признаци, както и всички данни на нарушителя, като това трябва да стане на мястото на извършване на нарушението. В конкретния случай, признаците на нарушението се установяват с помощта на техническо средство, като няма как да се установи към момента на извършване на нарушението кой е извършителят, а е необходимо да се извърши съответната справка. В този смисъл, производството по чл. 39, ал. 1- ал. 3 от ЗАНН е неприложимо в случаите на установяване на нарушения на режима на скоростта с технически средства. Извън това следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 186 от ЗДвП включва преценка на контролният орган дали се касае за маловажен случай на съответния вид нарушение, т.е. не само размерът на предвидената глоба е определящ.

Видно от отговора на Община Бургас на л. 36, безспорно се установява, че към датата на нарушението в процесния участък е имало въведено ограничение на скоростта със знак В26- 50 км/ч и същият се намира в урбанизираната територия на гр. Бургас. След като се касае за населено място и е налице пътен знак за ограничение на скоростта, то важи именно ограничението от 50 км/ч, посочено в чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Тук следва да се отбележи, че е приложима именно разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, тъй като макар да е налице пътен знак В26, то посоченото в него ограничение съвпада с общото такова за населено място. Иначе казано, непосочването на обстоятелството, че в участъка има и поставен пътен знак не ограничава правото на защита на жалбоподателя да разбере кои са признаците на нарушението, което му е вменено във вина. С оглед на това и всички доводи по отношение на това, че в протокола по чл. 10 от Наредбата не били вписани обстоятелства във връзка с наличния знак В26 са ирелевантни.

Съдът намира, че правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, която предвижда, че за собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение, като собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Тази отговорност на собственика е презумптивна и бива ангажирана тогава, когато не се установява кой е бил водач на автомобила по време на извършване на нарушението. По делото липсва попълнена от собственика декларация по чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, в която той да е посочил, че друго лице е ползвало автомобила на процената дата и час. Такива твърдения не се съдържат и в самата жалба. Поради това и правилно е ангажирана отговорността именно на П. в качеството му на собственик.

Може само да бъдат направени няколко допълнителни уточнения във връзка с отговорността по чл. 188 от ЗДвП. Както вече бе посочено, тя е презумптивна и отпада при посочване от страна на собственика на лицето, което е ползвало автомобила. Касае се за една допълнителна отговорност на собствениците на МПС, свързана с полагане на определена грижа да се знае кое лице управлява автомобила в даден момент. Още повече, че видно от справката за нарушител/водач, жалбоподателят е правоспособен водач, т.е. предполага се по неоторим начин, че е запознат с правилата за движение по пътищата. Поради това и доводът, че тъй като фишът е бил връчен повече от една година след извършване на нарушението, жалбоподателят не можел да си спомни на кое друго лице е предоставил автомобила, е неоснователен и не води до отпадане на отговорността му.

С оглед всичко посочено по-горе съдът счита, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност именно на жалбоподателя.

Наложено на жалбоподателя наказание е съгласно предвиденото в разпоредбата на

чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП – „Глоба“ в размер на 50 лева, който размер е точно определен в закона и не може да се обсъжда въпроса за намаляването ѝ, както и въпроса дали случая може да се приеме за маловажен. Управлението на пътно превозно средство е дейност с повишен риск и една от най-честите причини за настъпването на ПТП е именно движението с несъобразена или превишена скорост, поради което и извършеното се явява деяние със завишена обществена опасност.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 5530114, издаден от ОДМВР-Бургас, с който за нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП на И. Д. П. с ЕГН: *****, е наложена „Глоба“ в размер на 50 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____